

II. Kern: II. 51 en 52

I. Elias glorie in de opvaart.

II. Eliza konnert vol aften byden.

Wij hebben de vorige keer het gesprek over beide knechten Gods beschouwd, de vrijwilleige, de natuurlijke beschikking van Elia over het god des hemelsch, en de slechte, het niet van tryk gods zoekende, begerste van Eliza. mi moeten wy gaderlaan een verbaand tooneel, les beverhying niet slechts dat god het amoe kynes knechten met vrede keront, maus twelk drent an en het herten, het te grent an en, wat gort is voor kynes knechten:

De beide vanden twee sprekens vort: De Heere bereid het tooneel der beverhying, de Elementen des Hemels take in beweging, de berggevochten des wolken worden tot en op elkander gestuurd, en bedesken de aarde met donsternis, de duffe donder waken alles tot aandacht, en de Bliksemen stercken den lucht en wolken verlichten het aarde twelk heeft voor de Majestheit des Hemel Konings de ontwikkeling van deze maus, is voor Elia de boeke van konst kynes hoisen. Han te hiis te helen om Han in Lyne en me optenemen en Han kynes hejoe lande gorden telwen genietten. men vermoelt niet te vergeessen, dat die duffende die kleungheden, die donsternis indaghet scherpplaat die kateand donder slagen welke de aarde de duffe bever, voor boeke wasen van Sthe. en konst mit dat ont kachghelyk tooneel stort een sklaps een vruugloed een sklanende praecht die het alles ingloed stelt: het is een sklanmenie wasen vruiglichtende mauden, die de lucht de or klye sen en het regt stralisch op beide profeten aan horelen

aan den ^{naam} koning Hiere die kingly, en gebreit het hald ^{tey} ^{zandt}
de doren knechten goit: - men nuzge hie van maten wat men
wil, coneglin mende wolk of engelen, wij leden daar jaarden
en wagenen, en wij later ^{oprekening van} goit over alle duaal begrip, wij trede
ned uit het gebied, des bijbels mit het geen dore man en leugen: Wat men
ook vrede vragt of bedruet. in vragten nuzge wij kammengoit niet over
gromden, thij heeft veel meer dan wij weten en zekke hok heeft thij in de schat
kammertu zyne uitmagt welvuzige jaarden en wagenen: - Het is een
zege spaan glori goit zynen knecht toegeleide! Men weriteen krom
geschonken en werit een stampel gedruet op thij nuzge, en
de wagen was een fakkel om licht te veld spreden over het
verband tussehen goit en zyne kromden tot vele hert de thet

thij kust bare almeest doet Men de zegevoets bestijgt, en
gelijke een prijel en otkomtschicht steyde de vlammen de
paard en berragt met door licht en wolke, en tygen
zouwell overbly vonden te jongsten dage zulle ondt
vinden werit zyne onde vinding in een punt des tydes
hertike slaking, de aarde dat schornit yde zyne zand
en ellenden veldmet en werit een thij: de hallele des
hemelsch doerhok hoorten, thij is gethant vordie kring, en
dat schornit yde van goit zanddaa thijple is een fest vordie
kumelings: en thonden van hemely mungten in de
verbeding van hiech zelve in de aarbeding van goit men
steygen zyne zede de krom werit geworpen voor vlam en
en vlam over hieff het gehurdigen ovg gerien end

Wij zyn nog hie: maan acht was de thand in het hart!
• Wat wonder! en dat een zanddaa loo erts ontgynst
nuzgein engel wat een bevoorzenis thand en
aarde is in beweging om een zanddaa te kromen! God
zelve bedigt daantue de lichte van zyne maat!
zo zyn de kromden goit kummien in xty -
turnde werit nog groote indien thij gje de atkeuze bey

die Vloekberg Golgotha: Een zeventiende eeuw het Kruis =
hant kist hangen en een ander, die geklag hant uitbreken, dan
wordt dit feest des Zondavonds, Windstille; Staat verlaten van
geliefden, hier wordt een Zondavonds de schoot des Vaders
ontvangen: dan een voor de hel de geliefden, hoer des
Zondavonds eenen Wraat van engelen: -

En wende bare lostoek het Raad, die met vloed beladen en
verlochten, een goede ontlasting aan het Vaders hart te verweeren.

En dit is geen, en die den Thuisbatalien toekent: dan aan de
poort des Lyken mans wordt, een orkand zoo te hiesge-
haald en in den schoot abrahams gebruikt. -

Wie vindt daar van den Tijfberg ten Hemel; Xty en met
Hem plaatsbelleend, alle die Hem Kieden: Zij zijn met
Hem gezet, worden in den Hemel; hier is het onderpand
dat we hangen, Kinderen, niets is dan een in bezit-
neming van inweerde! het zal erklarede Koningstijf
zijn, men heeft het wel eens hier en daar. (De jushandit Ho-
Lanna), voor ons zijn het Sterren in den Kie!

welke een ten toerspreiding van een God voor zijn volk
dat het is v Zondavonds lokke

11 Kinderen trooste bemoeide en doe luyden Kinder
moedeworden.

II En Eliza de hand goed hield Hem Haand anders kan een
Kondavonds een vleesch bevoorre niet zoo goed moestert aan. (Khanse
strik die dag meer dan een onweder: die blakte en in
de degenen van goet vaders hart, het naamide verband tussen
het kind en den vader: Het Evangelie: en dat bekennen in
dinnate ~~moeder~~ de verdegelde Lyne loeping en bekrachtigde
versterking van den gebed:

O god gevonden Zoonatig en menschen schantte en
voor?

Het onbeschryfde van vrees getrekte, en die loeping
mijn vader! mijn vader! wagen Is eels en Zyn
renten! Het ontstent ons zijn hant: welk hestert

is door gebonte uit g'ou: maar tis ook een lof
en levensbeschrijving van ^{Elie: die ons doed hier}
wat thy was inwendig ^{deugdzaam, heilzaam en glanzend}
voor hetken volk! wagen Isacks en byne kent we
Jaent Lachchely, Nistgodt volk

Ja ook het zwakke volk, denk aan Abraham aan
de bitterde Mozes tegen Amalek, de bitterde Samson
tegen de filistijnen

Laanma verzuukt thy als in onweddeboosheid. We! mij dat
skand Zyn en Vrienden